

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP-ARJ.br.102/2023

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca "A." Shpk iz P., protiv tuženika Carine Kosova, radi poništenja rešenja tuženika br.01.3.2.2/4122 od 10.05.2019 godine, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.561/22 od 02.02.2023 godine, na sednici veća održanog dana 15.06.2023 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca "A." Shpk podnet protiv presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.561/22 od 02.02.2023 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.561/22 od 02.02.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca "A." Shpk, izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1500/19 od 11.03.2021 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.01.3.2.2/4122 od 10.05.2019 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost navedene presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Predložio je da se zahtev usvoji i da se presude nižestepenih sudova ukinu i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik rešenjem br.01.3.2.2/4122 od 10.05.2019 godine odbio kao neosnovan zahtev za ponovno razmatranje odluke R2890/26.03.2019 ZBD Priština. Tužioc je protiv navedenog rešenja podneo žalbu fisklanoj diviziji upravnog odeljenja

Osnovnog suda u Prištini. Postupajući po navedenoj žalbi tužioca, navedeni sud je doneo presudu U.A.br.1500/19 od 11.03.2021 godine, kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.01.3.2.2/4122 od 10.05.2019 godine. Na navedenu presudu tužioc je izjavio žalbu drugostepenom sudu. Osporenim presudom Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.561/22 od 02.02.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca "A." Shpk, izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1500/19 od 11.03.2021 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.01.3.2.2/4122 od 10.05.2019 godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav drugostepenog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, s obzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tužioc poziva u svom zahtevu. Po mišljenju ovog suda, suprotno navodima tužioca, nižestepeni sudovi su tokom upravnog spora, a na osnovu dokaza u spisima predmeta, pravilno utvrdili da se u spisima predmeta nije mogao naći nijedan dokaz koji bi potvrdio kako je tužioc uplatio stvarnu transakcijsku vrednost uvezene robe predviđenu prvom metodom procene po članu 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109.

Da bi se prihvatila plaćena vrednost transakcije prema prvoj metodi procene po članu 33, tužioc je morao da dokaže stvarnu vrednost transakcije koju je platio prodavcu-izvozniku predmetne robe M. C. iz Bugarske. Iz dokaza u spisima predmeta koje je dostavio tužioc, u konkretnom upravnom sporu, a po mišljenju ovog suda, nije bilo moguće uskladiti deklarisanu vrednost za predmetnu robu sa plaćenim iznosom transakcije. Naime, tužilac tokom upravnog žalbenog postupka nije tuženiku dostavio bankarski transfer za predmetnu robu koja je deklarisanu sa osporenim JCD R-2890/26.03.2019 ZBD Priština, dok je punomoćnica tužioca na sudskom ročištu dostavila međunarodni transfer od 21.01.2020 godine, koja je uplatnica realizovana nakon carinjenja robe. Navedeni bankarski transfer datira otprilike godinu posle uvoza predmetne robe, odnosno nakon što je doneto osporeno rešenje, kojom tužioc navodi da je platio predmetnu robu. Po mišljenju ovog suda, takav bankarski transfer se ne može uskladiti sa iznosom iz fakture robe te se isti kao takav ne može smatrati ispunjenjem carinskih obaveza, s obzirom da ne postoji nijedan raniji pismeni sporazum tokom carinjenja robe koji bi dozvolio plaćanje predmetne robe posle jedne godine. Navedeni bankarski transfer nije usklađen sa vrednošću iz prateće fakture predmetne robe koja se nalazi u spisu predmeta br.1-171 od 25.03.2019 godine. Usaglašavanjem vrednosti iz prateće fakture za predmetnu robu koja se nalazi u spisima predmeta i ove bankarske uplatnice, sud nije mogao da potvrdi da je izvršena isplata za carinsku robu, u smislu vrednosti transakcije u skladu sa članom 33 ZCAK br. 03/L-109, a iz kojih dokumenta bi se moglo utvrditi da je tužioc dostavio kompletnu i usaglašenu dokumentaciju prema članu 123 SU br.11/2009. Sa napred navedenog, ovaj sud je prihvatio razloge iznete u obrazloženju pobijane odluke, da tužioc nije priložio potpunu i usklađenu dokumentaciju o stvarnoj vrednosti robe koja je plaćena za predmetnu robu. U konkretnom slučaju, po mišljenju ovog suda, ne postoji dovoljno dokaza na osnovu kojih bi se moglo utvrditi da je tužioc platio stvarnu vrednost transakcije za predmetnu robu plaćenu za izvoz, u pogledu člana 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109. Po mišljenju ovog suda, tako neusklađena prateća dokumentacija za predmetnu robu, nije dovoljan dokaz kojim bi se moglo utvrditi da je uplaćena stvarna vrednost predmetne transakcije, odnosno da je tužioc dostavio odgovarajuću dokumentaciju prema kojoj bi tuženik-Carina Kosova trebala da proceni robu prema prvoj metodi za procenu iz člana 33 Zakona o carini i akcizama Kosova br. 03/L-109.

Po mišljenju ovog suda, tuženik je u postupku odlučivanja po žalbi tužioca, na pravilan i zakonit način potvrdila ponovnu procenu Kancelarije za Centralni prijem za predmetnu robu koja je ocarinjena spornim JCD, i konstatovao da je ista pravilno primenila metodu 6 za procenu, član 35 Zakona o carini i akcizama Kosova, odnosno na osnovu raspoloživih podataka Carine Kosova, dok je procena vrednosti robe vršena prema raspoloživim podacima kojima carina Kosova raspolaže.

Sobzirom na napred navedeno, ovaj sud je mišljenja da tužioc nje izjavio kompletnu i usklađenu dokumentaciju sa realnom vrednošću isplaćene robe. Naime, one odlučujuće, najbitnije činjenice, kao što su bankarski transferi usklađeni sa fakturnim vrednostima, sud nije mogao potvrditi, a samim tim niti prihvatiti tužbeni navod da izjavljena vrednost robe predstavlja njenu realnu vrednost. S toga, ovaj sud prihvata konstatacije tuženog organa da tužioc nije prikazao kompletnu dokumentaciju kojom bi bilo potvrđeno da je izjavljena cena ujedno i realna vrednost robe predviđenu članom 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109. Obzirom da nižestepeni sudovi, na osnovu dokaza u spisima predmeta, nisu mogli potvrditi navode tužioca da je tužioc izvozniku uplatio realnu vrednost na osnovu faktura, to su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili da je tuženik postupio na zakonit način kada je doneo odluku o novoj proceni predmetne robe i primene metode broj 6 propisane članom 35 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109 odnosno procene na osnovu podataka kojima raspolaže carina.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 15.06.2023, UZVP.ARJ.br.102/2023

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić